

vzniklé nestojí nijak v cestě přehlednému plánu. Otázka pak, zdali a do jaké míry budou moci st-lé i za platnosti přehledného plánu využití dřívějších svých právních situací, konkrétně řečeno získaného parcelačního povolení, nebyla v nař. rozhodnutí autoritativně řešena, takže nss nemůže také zkoumati důvodnost námítky, že odchylnou dispozicí přehledného plánu je porušováno nabyté právo st-lů ze schválené — a ve skutek uvedené — parcelace.

Pokud konečně st-lé namítají, že při posledním plánu regulačním spokojili se s vypuštěním dnes stávající ulice Vojanovy za předpokladu, že dojde k nově navrhované příční ulici od Primátorské třídy k nábřeží Vltavy, kterážto ulice se však nyní přehledným plánem vypouští, pak sluší rovněž upozorniti, že vzhledem k § 15 zák. č. 88/1920 Sb. musí přehlednému plánu ustoupiti i veškeré obsahově divergentní časově starší plány polohy. Zda a do jaké míry pak budou moci st-lé svých stavebních oprávnění nabytých za platnosti dřívějších plánů polohy využití i za platnosti nového přehledného plánu, nebylo žal. úřadem — jak již bylo řečeno — v nař. rozhodnutí řešeno, a ani řešeno býti nemohlo, ježto tato otázka nespadá ani do kompetence státní regulační komise, ani min. prací v rámci jejich působnosti při sdělávání a potvrzování přehledného plánu.

Jeví se tedy i právě projednávaná námítka stížnosti Dra U. a spol. bezdůvodnou.

Bezdůvodná je konečně stížnost i pokud brojí speciálně proti projektovanému způsobu zastavění parcely č. . . Žal. úřad vyslovil, že rozšíření této skupiny více na západ, jak v námitkách bylo žádáno, nelze doporučiti, poněvadž by se příliš přiblížila k zastavění čtyřpatrovému a v rozšířené části by postrádala dostatečného přístupu světla a vzduchu. Zrušení proluky mezi čtyřpatrovým zastavěním při severozápadním nároží tohoto bloku znemožnilo by náležité proudění vzduchu k třípatrovým skupinám uvnitř.

Stížnost naproti tomu namítá, že tímto způsobem zastavění poslouženo bude sousedům, nikoliv však st-lům a veřejnosti, jež má naopak zájem na tom, aby levné půdy stavební bylo hospodárně využito. Stížnost však přehlíží, že veřejný zdravotní zájem může spočívat i v tom, aby sousední skupiny budov měly dostatek čerstvého vzduchu. Zda tento zájem je intensivnější než zájem veřejnosti na získání stavební půdy, a byla-li mu právem žal. úřadem poskytnuta přednost, nemůže nss přezkoumávat po stránce věcné. — — —

Č. 11.990.

Pojištění nemocenské, invalidní a starobní:

* Vydala-li pojišťovna proti zaměstnavateli platební výměr stran určitého zaměstnance a na určité příspěvkové období, působí právní moc tohoto výměru i vůči pojišťovně a může tato, nejde-li o zvláštní případy v zákoně o soc. pojištění výslovně uvedené nebo podle všeobecných

předpisů přípustné, vydati dodatečný platební výměr za téhož zaměstnance a totéž období jen za předpokladů obnovy řízení.

(Nález ze dne 25. června 1935 č. 12.924/35.)

Prejudikatura: Boh. A 11.885/35.

Věc: Václav K. v K. proti zemskému úřadu v Praze o dodatečný předpis pojistného.

Výrok: Nař. rozhodnutí zrušuje se pro nezákonnost.

Důvody: Zemědělská nemocenská pojišťovna ve Slaném vyměřila výměrem ze 13. ledna 1932 st-li za kočího Františka K. za dobu od 1. ledna 1929 do 27. září 1931 dodatečně rozdíl pojistných příspěvků nemocenských, invalidních a starobních v částce 767 Kč 90 h, který vznikl tím, že zmíněná pojišťovna zařadila Františka K. původně do II. mzdové třídy (pro pojištění invalidní a starobní do třídy Aa), ač tento pojištěnec podle své mzdy 90 Kč týdně měl býti zařazen do IV. mzdové třídy (B).

Nař. rozhodnutím zamítl zem. úřad v Praze v pořadu instančním odvolání st-lovo. — — —

O stížnosti uvažil nss toto:

Jest mimo spor, že st-l řádně ohlásil svého zaměstnance a že omylem pojišťovny bylo předepsáno pojistné nižší než jaké odpovídalo přihlášené mzdě zaměstnancově; sporná je toliko otázka, zda pojišťovna byla oprávněna dodatečně st-li předepsati k placení rozdíl mezi mylně předepsaným pojistným a pojistným správným, odpovídajícím mzdové třídě podle přihlášené mzdy.

Stížnost hájí názor, že jedině v případě § 13 odst. 2 cit. zák. může nemocenská pojišťovna pojistné dodatečně zvýšiti a předepsati doplatek pro praeterito, jinak že může pojistné zvyšovati jen pro futuro a miní, že žal. úřad si nesprávně vyložil zákon, projevil-li názor odchylný. Této námitce nemohl nss přisvědčiti.

V zák. č. 221/1924, ve znění zákona č. 184/1928 Sb., není ustanovení, jež by omezovalo nemocenskou pojišťovnu při dodatečném předpisování pojistného na případ § 13 odst. 2; § 164 odst. 3 předpokládá přípustnost dodatečného předpisu pojistného i v jiných případech, uváděje předpis § 13 odst. 2 jen příkladmo (arg. slovo »zejména«, srov. Boh. A 8828/30 a 11.109/34).

Stížnost však nepřestává na této námitce, nýbrž uplatňuje dále, že v tomto případě novému dodatečnému vyměření pojistného brání okolnost, že původní platební výměr zemědělské nemocenské pojišťovny v Slaném, jímž bylo vyměřeno pojistné na základě zmíněné přihlášky st-lovy za Františka K. do září 1931 podle II. mzdové třídy, nabyl právní moci, že nutno pravoplatnost tohoto původního předpisu respektovati a že tudíž pojišťovna již nesměla dodatečně předepsati rozdíl mezi II. a IV. mzdovou třídou.

Žal. úřad odůvodňuje svůj odchylný názor poukazem na § 161 odst. 2 cit. zák. Podle názoru nss-u nemůže právní moc prvního platebního výměru však působiti jen proti zaměstnavateli, nýbrž jeví své účinky též proti pojišťovně. Zákon o soc. pojištění nedává pojišťovně výslovně všeobecného práva předepisovati dodatky k pojistnému, jež platebním výměrem nabytým právní moci bylo již formalisováno. Takového ustanovení nelze zejména spatřovati v § 161 odst. 2 cit. zák., na který se nař. rozhodnutí odvolává, podle něhož povinnost platiti pojistné není závislá na tom, byl-li příspěvek vyměřen a nabyt-li platební výměr právní moci, neboť v ustanovení tomto jest pouze normována splatnost pojistného a vykonatelnost platebního předpisu nezávisle na formální právní moci platebního výměru; jiného norma ta neupravuje, a nejedná zejména o právu nemocenských pojišťoven předepisovati doplatky pojistného v případě právní moci dřívějšího předpisu pojistného. Mohla by tudíž pojišťovna, nejde-li o zvláštní případy v zákoně uvedené nebo podle všeobecných zásad přípustné, nastupovati na zaměstnavatele novým platebním výměrem, ukládajícím mu takové doplatky pojistného, jen tenkrát, kdyby tu byly podmínky, za nichž je obecně přípustna obnova řízení (srov. nál. Boh. A 11.885/35).

Žal. úřad nevychází z toho, že tu byly podmínky obnovy řízení a že by dodatečný platební výměr byl vydán na podkladě nových skutečností teprve dodatečně vyšlých najevo, ani z toho, že se tu jednalo o pouhou opravu, přípustnou podle všeobecných zásad, t. j. o opravu chyby ve psaní, počtech nebo jiných patrných nesprávnosti v rozhodnutí nebo jeho vyhotovení, nýbrž má zřejmě za to, že i mimo tyto případy může pojišťovna, shledá-li, že původní předpis byl objektivně nesprávný, diferenci k placení předepsati. Názor ten je však podle toho, co bylo shora řečeno, v této všeobecnosti mylný; že by pak šlo o ony zvláštní případy dodatečného předpisu pojistného, uvedené výslovně v zák. o sociálním pojištění, žal. úřad netvrdí a ze spisů také neplyne.

Č. 11.991.

Živnostenské právo. — Dávky za úřední úkony: Přeměna živnosti nebo zřízení nové živnosti a nových pobočných závodů jako základ pro vyměření dávky?

(Nález ze dne 25. června 1935 č. 13.098/35.)

V ě c: Petr P. ve F. proti zemskému úřadu v Brně o dávku za úřední úkon.

V ý r o k: S t í ž n o s t s e z a m í t á p r o b e z d ů v o d n o s t.

D ů v o d y: K opovědi ze 7. dubna 1927 vydal okr. úřad v Místku st-li živn. list z 11. dubna 1927 pro živnost »tkalcovství, výroba a prodej bavlněného zboží všeho druhu po továrnicku« ve F. Na základě tohoto